

رغبت معلمان در به کار گیری روشهای نوین تدریس

ادریس رستمی

دانشجوی دکتری رشته برنامه ریزی درسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

Edresrostami@gmail.com

چکیده

مقوله تدریس، فنی ترین و اصلی ترین کارکرد نظام آموزشی در نظر گرفته می شود که باید ماهرانه انجام پذیرد و این نیازمند مسؤولیت پذیری بیشتر و پاسخگو بودن مدرسان است. تدریس فرایندی تعاملی و دوطرفه است که طی آن فراگیر و آموزش دهنده هردو از یکدیگر تأثیر می پذیرند و تدریس در این معنی بیان صریح آن چیزی است که یاد گرفته شود. پژوهش درباره تدریس اثربخش و کیفیت آن در نظام آموزشی از جمله مهم ترین مسائلی است که از یک سو بازخورد مناسبی برای تجزیه و تحلیل مسائل آموزشی و تصمیم گیری در اختیار برنامه ریزان و مسئولان آموزشی قرار می دهد و از سوی دیگر مدرسان می توانند با آگاهی از کیفیت عملکرد خود در جریان تدریس به اصلاح شیوه ها و روش های آموزشی خود و در نتیجه افزایش کیفیت تدریس خود بپردازند. تدریس فرایندی تعاملی و دوطرفه است که طی آن فراگیر و آموزش دهنده هر دو از یکدیگر تأثیر می پذیرند و تدریس در این معنی بیان صریح آن چیزی است که باید یاد گرفته شود. پژوهش حاضر با استفاده از روش میدانی انجام خواهد گرفت. جامعه پژوهش ما کلیه معلمان مدارس متوسطه شهرستان پناه هستند که به صورت تصادفی انتخاب شده اند در این پژوهش جهت گرد آوری داده ها از مصاحبه نیمه ساختار یافته استفاده خواهد شد.

کلمات کلیدی، معلمان، رغبت، روش های نوین، تدریس، آموزش

مقدمه

یکی از مشکلات نظام آموزشی، عدم دستیابی به اهداف آموزشی از پیش تعیین شده است. اهداف آموزشی عموماً متعالی، ایده آل و مفید هستند زیرا نظام آموزشی قصد تعلیم و تربیت کسانی را دارد که از رشد اجتماعی، علمی و اخلاقی مناسبی برخوردار بوده و مهارت های لازم را برای ایفای نقش مناسب در جامعه داشته باشند (خورشیدی، عباس، غندالی، شهاب الدین و فهرجی، محمد حسین ۱۳۹۶). اگر معلمی خصوصیات فردی مثبت داشته باشد و روش های مناسب را به کارگیرد در این صورت احتمال دستیابی دانش آموز به اهداف مورد نظر بیشتر می شود. این مهم مستلزم رفتار دقیق و حساب شده معلم است (سبحانی نژاد، مهدی؛ ملازهی، اسماء ۱۳۹۱).. همچنین لازم است معلم اهداف تدریس را به درستی انتخاب نماید و روش های مناسبی را نیز بکار بگیرد. تعلیم و تربیت فراگیران در هر نظام آموزشی در چرخه ای از فرایند تدریس و یادگیری تحقق می یابد. به طوری که تحت تأثیر افکار سنتی در نظام آموزشی انتظار می رود بیشترین میزان یادگیری و تغییرات رفتاری در هنگام تدریس شکل گیرد (دائی زاده، حسینجان؛ شریعتمداری، علی؛ نادری، عزت اله؛ سیف نراقی، مریم ۱۳۸۶). اگرچه ممکن است پیچیدگی تدریس در نتیجه کنش و واکنش متغیرهای مجزا و متنوعی همچون علاقه، توانایی ها، پیشینه و انتظارات؛ شرایط و خصوصیات فرهنگی فراگیران و ماهیت محتوای درسی عمل کند (عندلیب، بهاره؛ احمدی، غلامرضا ۱۳۸۶). اما شاید بتوان گفت «موقعیتی بودن» یا «حساسیت به زمینه» در اثر مجموعه ای این متغیرها، خصوصیتی است که انجام فعالیت های تدریس را غیرقابل پیش بینی می نماید. بر این اساس تدریس، تابعی از شرایط زمانی و مکانی و موقعیت اجرای آن خواهد بود (پاکدل، لطیف. ۱۳۹۴). تدریس مستلزم یک رشته مسؤولیت های حرفه ای است که تحقق آن ها به فعالیت های معلم جهت